

Nr 149.

Av herr **Rahmn m. fl.**, om statsbidrag till vissa av svenska handelskamrarna i London och Paris anordnade utbildningskurser för svenska handelsstuderande.

Svenska handelskamrarna i London och Paris ha i sina ansökningar om höjt statsanslag för 1935—1936 framhållit, att deras utgifter ökats på grund av att de utvidgat och förbättrat sina arbetsprogram i syfte att i olika former verka för ett ökat svenskt-engelskt respektive svenskt-franskt handelsutbyte. Båda kamrarna ha därvid även beaktat nödvändigheten av att bereda unga svenska handelsstuderande möjligheten att teoretiskt och praktiskt fortsätta sin utbildning i England och Frankrike genom att inrätta särskilda kurser, direkt ledda av kamrarna i samarbete med lämpliga engelska och franska undervisningsanstalter.

Dessa kurser ha visat sig behövliga på grund av de förhållanden, som inträtt efter världskriget. Det har nämligen med några få undantag visat sig omöjligt för unga svenskar, som vilja fortsätta sin handelsutbildning i ifrågavarande länder, att där få kontorsanställning och kunna således ej längre genom utlandspraktik erhålla den för en framgångsrik verksamhet inom export- och importhandel nödvändiga utbildningen.

I London ha kurserna pågått sedan hösten 1932 och i Paris togo motsvarande kurser sin början förra året. Beträffande närmare detaljer om kurserna hänvisas till närslutna utlåtanden från såväl Londons som Paris' svenska handelskamrar.

Då vi anse, att det nu mera än någonsin är av vital betydelse för vårt näringsliv, att dess företrädare erhålla bästa möjliga utbildning inte minst i fråga om utlandsstudier, och att handelskamrarnas kurser på ett synnerligen lyckligt sätt löst sin uppgift att såväl teoretiskt som praktiskt utbilda svenska handelsstuderande, vilja vi, med hänsyn till att kamrarnas ekonomi ej tillåter dem att utan statligt bidrag uppehålla denna verksamhet, föreslå,

att riksdagen måtte som bidrag till bestridande av kostnaderna för av svenska handelskamrarna i London och Paris anordnade kurser för budgetåret 1935/1936 bevilja ett tilläggsanslag av för den förra 3,000 kronor och den senare 2,000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1935.

Gösta Rahmn.

Rickard Lindström.

G. A. Björkman.

O. A. Nordborg.

Vid startandet av våra handelskurser har kammaren ansett det vara en sin skyldighet att — såsom den enda svenska institution i Frankrike, vilken kunde tänkas lämpad för en dylik uppgift — söka underlätta svenska handelselevs studier i Frankrike och organisera dessa studier på ett sådant sätt, att eleverna, i motsats till vad fallet tidigare ofta varit, kunde få en saklig och ingående kännedom om franskt språk, franska affärsförhållanden och fransk kultur överhuvud taget, en uppgift som sålunda lagts på bred bas efter ett in i detalj beräknat program såväl för elevernas studier som för deras yttre levnadsförhållanden.

Dessa kurser hade icke kunnat komma till stånd, därest ej:

1) Paris Handelskammare och andra franska institutioner lämnat sitt välvilliga stöd och till mindre än hälften nedsatt de ordinarie avgifterna för våra elever vid sina skolor;

2) genom Amitié Franco-Suédoise, Knut & Alice Wallenbergs stiftelse och andra enskilda gåvogivare bidrag lämnats till stipendier av olika storleksbelopp åt elever;

3) medlemmar av svenska kolonien i Paris, specialiserade i olika affärsbrancher, liksom svenska och franska jurister, bosatta i Paris, velat ställa sig avgiftsfritt till kammarens disposition för språklektioner, för kurser i fransk och jämförande rätt, för rekaputivering av föreläsningarna på Académie Commerciale, för föreläsningar om de svensk-franska affärsförbindelserna inom olika brancher;

4) tills vidare kammarens direktör och övriga medlemmar på dess sekretariat utan särskild ersättning kunnat leda arbetet och omhänderhava en del språkkurser och föreläsningar.

Man kan emellertid ej gärna påräkna, att i längden kurserna skulle kunna skötas utan någon som helst extra ersättning, och det visar sig även, att de för trycksaker, material o. s. v. åsamka kammaren ganska dryga utgifter, vilka kammaren under nuvarande depressionstid har synnerligen svårt att bära.

Det vore därför högeligen önskvärt, om kammaren för sina utgifter kunde påräkna en viss ersättning och därigenom även erhålla medel för att framdeles i viss begränsad utsträckning kunna, där så visar sig erforderligt, giva ersättning åt kursgivare och föreläsare.

Paris den 8 januari 1935.

Svenska Handelskammaren i Frankrike

A. Egnell.

Gunnar Löwegren.

Den omfattande arbetslöshet, som Storbritannien lidit av under en följd av år, har medfört en allt mera skärpt kontroll över utläningar, som önska uppehålla sig i landet, i syfte att hindra dessa att söka arbete i konkurrens med engelska undersåtar. Bestämmelserna kommo även att gå ut över ungdom, som önskade i studiesyfte söka volontäranställning på engelska affärskontor. Under trycket av den svåra arbetslösheten riktade sig jämväl den allmänna opinionen mot varje form av utläningars anställning inom det

engelska affärlivet. Andra omständigheter, såsom en benägenhet hos brittiska företag att hemlighålla sina metoder och förbindelser, hava medfört, att de engelska affärskontoren under efterkrigsåren i allt större utsträckning varit stängda för utländska handelsstuderande.

Under senare år har svensk ungdom, som håller på att utbilda sig för affärsmannabanan, i allt större skaror sökt komplettera sina teoretiska studier med affärspraktik i England. I regel hava endast ett fåtal kunnat få volontäranställning, medan flertalet ha fått nöja sig med allt för ofta planlöst bedrivna språkstudier och i övrigt odslat bort sin tid. Under efterkrigsåren har handelskammaren varit överhopad av ansökningar om platser. Kammaren har dock endast såtillvida kunnat hjälpa dessa studerande, som den under de senaste fyra åren haft ett tiotal volontärer anställda samtidigt. Varje volontär har tjänstgjort minst sex månader. I detta sammanhang bör emellertid erinras om att den engelska regeringen förra året tillsatte en kommitté med uppgift att undersöka möjligheterna för att intressera utländska studerande att besöka England. Handelskammaren har stått i intim kontakt med kommittén, som med stort intresse tagit del av arbetet i kammarens handelskurser. Under förra sommaren besökte ledamöter av kommittén Sverige för ytterligare undersökningar i frågan.

Det är osäkert, huruvida kommitténs betänkande kommer att offentliggöras, men kammaren har anledning räkna med, att inga utvägar komma att lämnas oprövade från vederbörande engelska myndigheters sida för att stödja kammarens strävan att bereda kursernas deltagare tillfällen till kontorspraktik i England.

I syfte att bereda de svenska handelsstuderandena möjligheter till planmässiga språkstudier och samtidigt skapa en ersättning för den uteblivna kontorsanställningen genom att erbjuda dem en praktiskt lagd undervisning i engelsk handelskorrespondens och svensk-engelska handelsfrågor, öppnade handelskammaren på initiativ från hemlandet sina handelskurser under hösten 1932. Undervisningen har bedrivits året om i sexmånaderskurser med uppehåll under sommarkvartalet. Med den nu pågående 5-te kursen (2 oktober 1934—1 april 1935) hava kurserna i det närmaste sammanlagt räknat 200 deltagare.

Handelskurserna hava icke kunnat uppehållas utan avsevärda ekonomiska uppostringar från handelskammarens sida. Ej heller har det varit möjligt att tillnärmelsevis ersätta de kammarens tjänstemän och ett flertal föreläsare, som ställt sig till kursernas förfogande. Det synes numera icke längre möjligt att uppehålla kurserna på så osäker ekonomisk grund. Handelskammaren har under en följd av år kämpat med finansiella svårigheter och ser sig nu ej längre istånd att ekonomiskt stödja kurserna. Det torde därjämte ej vara möjligt att i samma utsträckning som hittills bedriva undervisningen med delvis obetald arbetskraft. Inför utsikten, att den kurs, som skulle pågått under tiden 15 januari—1 juli 1935, komme att gå med förlust, nödgades kammaren inställa denna. Visserligen erbjuder sig utvägen att höja avgiften för kvällskurserna utöver de £ 6.-., som nu debiterats varje deltagare — avgiften för de under dagen pågående kurserna i en av Londons största handelsskolor, City of London College, tillfaller helt denna skola — men kammaren har på grund av de höga levnadskostnaderna i London föredragit att ej ytterligare belasta kursdeltagarna. Den nu pågående handelskursen beräknas lämna ett betydande underskott, delvis på grund av att den belastats med avsevärda kostnader för föregående kurs.

Handelskammaren skulle mycket beklaga, om dess under nu rådande förhållanden oundgängliga verksamhet för skolning av svensk ungdom i inter-

nationella affärsfrågor skulle behöva nedläggas av brist på stöd från hemlandet. Det årsbidrag, som kräves, är relativt obetydligt och väl försvarat med hänsyn till den betydelse Storbritannien har för svenskt näringsliv som vårt lands största kund.

London den 15 januari 1935.

Svenska Handelskammaren i London.

Bror de Maré.

Ordförande.

Erik Linder.

Sekreterare.
